

..aneb**Nevěra, alkohol a život na samém okraji společnosti**

Lidé bývají iracionální a nedůslední. Bojí se prionů ničících mozkovou tkáň a vedle toho často bezstarostně nadužívají alkohol a jiné návykové látky poškozující tentýž orgán. Dlouhodobý a systematický abúzus alkoholu či některých jiných drog vede k ničení buněk mozku a k jeho atrofii. Typickými důsledky jsou pak tzv. demence a deprivace osobnosti, tj. úbytek duševních, zejména intelektových schopností, a morální chátrání jedince. Takto postižení lidé pak končí na okraji společnosti. Žádnou vzácností nejsou případy, kdy "démon alkoholu" (či jiná droga) změnil zdravého, milého, inteligentního a úspěšného jedince v odpudivou blábolící trosku, živořící po nádražních bufetech či vybydlených bytech a kanálech. Cesta na dno bývá poměrně krátká a snadná, cesta zpátky dlouhá a obtížná, často již nemožná. I když se může nezavěšené osobě jevit život těchto lidí jako bezstarostný, neboť ke štěstí jim stačí jejich dávky alkoholu či jiné drogy, jde ve skutečnosti o velmi strastiplnou pouť k tragickému konci.

Před třemi lety (v roce 1998) vyšetřovali východočeští kriminalisté v Hradci Králové případ vraždy, která byla vyústěním konfliktního vztahu a kde sehrála na prvním místě svou roli partnerská nevěra spolu s alkoholem, pohnutou minulostí a životem na samém okraji společnosti. Jednoho červencového večera přišel oznámit na obvodní oddělení policie pětapadesátiletý muž, že v bytě známého leží jeho zraněná družka. Byl v podnapilém stavu a silně rozrušen. Do bytu, kde údajně mělo dojít k události a který se nacházel shodou okolností pár kroků od policejní stanice, se okamžitě vypravila policejní hlídka. Zraněnou ženu však policisté našli v takovém stavu, že ihned přivolali lékařskou pomoc a o celém případu informovali operačního důstojníka.

Již na první pohled bylo přivolaným kriminalistům zřejmé, že zde došlo k nejtěžšímu zločinu ... Usmrcenou oběť bylo možno spatřit již od vstupních dveří bytu. Bezvhládné tělo nahé ženy leželo na zemi v protější místnosti a neslo známky fyzického násilí. Krvavé skvrny na koberci a těle vypovídaly o povaze a charakteru útoku, vytrhané chomáče vlasů a nalezené zuby pak o posledních okamžicích života oběti. Soudní lékař, který provedl ohledání mrtvoly, určil jako předběžnou příčinu smrti rozsáhlá poranění, způsobená opakovaným násilím. Na místě činu kriminalisté zadrželi dvě osoby. Jednalo se o majitele bytu s družkou, kteří byli převezeni na záchytnou protialkoholní stanici, stejně jako podezřelý pětapadesátiletý Václav. Ten byl hned následujícího dne po vystřízlivění obviněn z trestného činu vraždy. Soud krátce na to vyhověl návrhu státního zástupce a uvalil na obviněného vazbu.

Dětství prožil Václav střídavě u matky a v dětském domově. Ničím se nevyučil. V devatenácti letech se dal na kriminální dráhu. Od té doby stanul pak před soudem ještě čtrnáctkrát - většinou pro trestnou činnost násilného a výtržnického charakteru. Jeho kriminální minulost dokreslovala tetováž téměř po celém jeho těle. Se Zlatou se seznámil před sedmi lety. Nastěhovala se k němu. Nikde nepracovali a živili se sběrem kovového šrotu. Jejich nejoblíbenějším místem byla nádražní restaurace. Kritického dne na svoji družku Václav doma marně čekal. V nádražní hale, kam ji šel hledat, získal informaci, že se nachází v nedalekém bytě u pana Jiřího. Václav při svém výslechu později na policii uvedl, že ji zde skutečně našel a z náruče a lože majitele bytu odvedl k sobě domů. Poté odjel do města s tím, že si dají k večeru rande na lavičce před nádražím. Tam však družka nepřišla a zatím, co ji Václav marně hledal, oddávala se radovánkám v onom zmíněném bytě, kde kromě alkoholu konzumovala také Iron. Z dýchánku ji zpět do reality vytrhl až pohled na Václava, který se objevil nečekaně mezi dveřmi.

Ten jen nestačil vycházet z údivu. Na manželském dvoulůžku ležela jeho Zlata v objetí pana Jiřího a jeho družky přezdíváné "Ironka" tak, jak je Bůh stvořil. Václav se náhle přestal ovládat. Uchopil Zlatu za vlasy a prudce ji strhl z postele. Nejprve ji tloukl do obličeje. Jeho rány však záhy přestávaly mít jasný cíl a přicházely doslova ze všech stran. I když se nešťastnice pokoušela bránit, srazil ji jeden z úderů k zemi. Tady pak byla vystavena kopancům a dupáním po celém těle, které doprovázely nadávky nejhrubšího zrna ze strany jejího partnera. V průběhu napadení si útočník všiml na koberci pohozené blůzy, kterou využil jako škrtidlo. Zbylí dva aktéři celé tragédie z obav o svoji kůži raději jen pasivně přihlíželi a v alkoholovém opojení sledovali "smrt v přímém přenosu". Svědkyně později ve své výpovědi uvedla, že když Zlata přestala chrčít, uchopil ji Václav za ruku a když nenahmatal tep konstatoval, že je mrtvá.

V průběhu trestního řízení byl Václav vyšetřen znalci z odvětví psychologie a psychiatrie, kteří označili jeho osobnost za disharmonickou. I když byl v době útoku pod vlivem alkoholu, který značně uvolnil jeho dispozice k psychopatické reakci, byl schopen své jednání ovládat. Při rozhodování o výši trestu soud vycházel také mj. ze zjištění, že stupeň společenské nebezpečnosti u obžalovaného je neustále zvyšován opakovaně páchanou násilnou trestnou činností a odsoudil jej k trestu dvaceti let odnětí svobody ve věznici s ostrahou.

